

Sankt Staffans Visa

Gammal julvisa

En röst Alla

Staf-fan var en stal-le-dräng. Håll dig väl, få-lan min!

En röst Alla

Han vatt-na-de de få-lar fem. Allt vid den

Två röster

lju-sa stjär-nan. In-gen dag-er sy-nes än, (sy-nes än),

Alla

men stjär-nor-na på him-mel-en, de blän-ka.

2

Två de voro röda,
de tjänte väl sin föda.

3

Två de voro vita,
de va' de andra lika.

4

Den femte han var apelgrå,
den rider själva Staffan på.

5

Innan hanen galit har,
Staffan uti stallet var.

6

Hastigt lägges sadeln på,
innan solen månd' uppgå.

7

Framme han till skogen var,
innan någon vaknat har.

8

I den fula vargens spår
fort och oförskräckt han går.

9

Själva björnen i sitt bo
ej får vara uti ro.

10

Stackars haren, skrämnd och rädd,
måste stupa i sin bädd.

11

Dagen den lider,
fålen hemåt skrider.

12

Nu är eld uti var spis,
julegröt och julegris.

Sankt Staffans Visa

Gammal julvisa
En röst; två röster

1
Staffan var en stalledräng.
Alla
Håll dig väl, fålan min!
Han vattnade de fålar fem.
Alla

Allt vid den ljusa stjärnan.
Ingen dager synes än,
men stjärnorna på himmelen,
de blänka.

2
Två de voro röda,
de tjänte väl sin föda.

3
Två de voro vita,
de va' de andra lika.

4
Den femte han var apelgrå,
den rider själva Staffan på.

5
Innan hanen galit har,
Staffan uti stallet var.

6
Hastigt lägges sadeln på,
innan solen månd' uppgå.

Sankt Stephans Lied

Altes Weihnachtslied
eine Stimme; zwei Stimmen

Stephan war ein Stallknecht.
Alle
Halt dich gut, (du) Fohlen mein!
Er tränkte die fünf Fohlen.

Wohl bei dem hellen Stern.
Kein Morgenrot war zu sehen noch,
aber die Sterne am Himmel,
die leuchten.

Zwei, die waren rot,
die verdienten wohl ihr Futter.

Zwei, die waren weiß,
die waren den andern ähnlich.

Das fünfte, es war apfelgrau,
auf dem reitet Stephan selber.

Bevor der Hahn gekräht hat,
Stephan im Stall war.

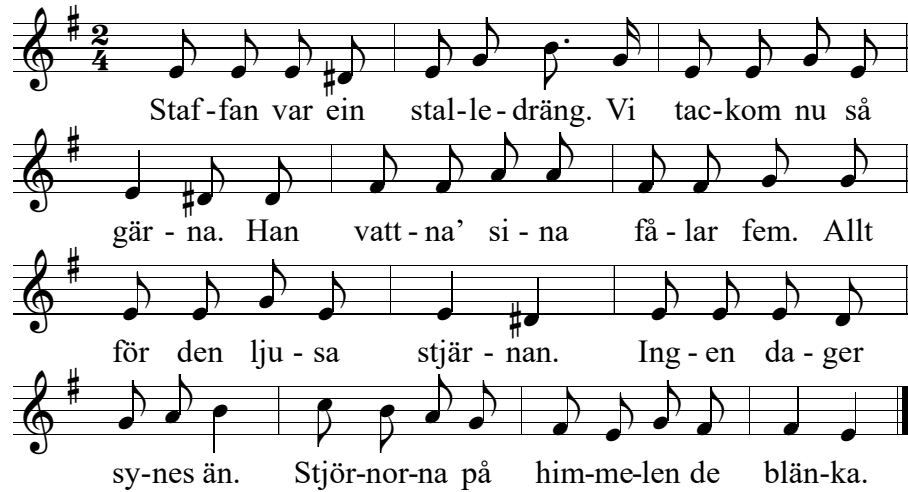
Hastig wird der Sattel aufgelegt,
bevor die Sonne wird aufgehen.

7	Framme han till skogen var, innan någon vaknat har.	Vorne er im Walde war, bevor irgendjemand erwacht ist.
8	I den fula vargens spår fort och oförskräckt han går.	In des hässlichen Wolfes Spur, schnell und unerschrocken er geht.
9	Själva björnen i sitt bo ej får vara uti ro.	Selbst der Bär in seinem Bau nicht darf sein in Ruhe (= wird nicht in Ruhe gelassen).
10	Stackars haren, skrämd och rädd, måste stupa i sin bädd.	Der arme Hase, erschrocken und ängstlich, muss stürzen in sein Lager.
11	Dagen den lider, fålen hemåt skrider.	Der Tag, der vergeht, das Fohlen heimwärts schreitet.
12	Nu är eld uti var spis, julegröt och julegris.	Nun ist Feuer in jedem Kamin, Julbrei und Julferkel.

SG/BB/KH/GE 170195

Sankt Staffans Visa

Gammalt svensk julkväde

Staf-fan var ein stal-le-dräng. Vi tac-kom nu så
gär-na. Han vatt-na' si-na få-lar fem. Allt
för den lju-sa stjär-nan. Ing-en da-ger
sy-nes än. Stjör-nor-na på him-me-len de blän-ka.

- 1 Staffan var en stalle-dräng. Vi tackom nu så gärna.
Han vattna' sina fålar fem. Allt för den ljusa stjärnan.
Ingen dager synes än. Stjärnorna på himmelen de blänka.
- 2 Hastigt lägges sadeln på, Vi tackom nu så gärna.
innan solen månd' uppgå. Allt för den ljusa stjärnan.
Ingen dager synes än. Stjärnorna på himmelen de blänka.
- 3 Bästa fålen apelgrå, Vi tackom ...
den rider Staffan själv uppå. Allt för ...
Ingen dager ...
- 4 Innan någon vaknat har,
framme han vid skogen var.
- 5 I den fula ulvens spår
raskt och oförskräckt han går.
- 6 Gamle björnen i sitt bo
ej får vara uti ro.
- 7 Nu är eld uti var spis,
julegröt och julegris.
- 8 Nu är fröjd uti vart hus,
julegran och juleljus.

Sankt Staffans Visa

Gammal svenskt julkväde

1

Staffan var en stalleträng.
Vi tackom nu så gärna.

Han vattna'

sina fålar fem.
Allt för den ljusa stjärnan.
Ingen dager synes än.
Stjärnorna på himmelen
de blänka.

2

Hastigt lägges sadeln på,
innan solen månd' uppgå.

3

Bästa fålen apelgrå,
den rider Staffan själv uppå.

4

Innan någon vaknat har,
framme han vid skogen var.

5

I den fula ulvens spår
raskt och oförskräckt han går.

6

Gamle björnen i sitt bo
ej får vara uti ro.

7

Nu är eld uti var spis,
julegröt och julegris.

8

Nu är fröjd uti vart hus,
julegran och juleljus.

Sankt Stephans Lied

Altes schwedisches Weihnachtslied

Stephan war ein Stallknecht.
Jetzt lasst uns dankbar sein
(wörtl. wir danken jetzt so gerne).

Er tränkte seine fünf Fohlen.

Wohl bei dem hellen Stern.
Kein Morgenrot war zu sehen noch,
aber die Sterne am Himmel,
die leuchten.

Hastig wird der Sattel aufgelegt,
bevor die Sonne wird aufgehen.

Das beste Fohlen apfelgrau,
da reitet Stephan selber drauf.

Eh noch jemand erwacht ist,
da vorne am Wald er war.

In des hässlichen Wolfes Spur,
schnell und unerschrocken er geht.

Der alte Bär in seinem Lager
darf nicht verweilen in Ruhe.

Nun ist Feuer in jedem Kamin,
Julbrei und Julferkel.

Jetzt ist Freude in jeglichem Haus,
Julbaum und Jullicht.

BB 271100